

50 (Исусъ не бѣ дошелъ още въ село-то, но
 бѣше на мѣсто-то дѣто 10 посрѣщихъ Мар-
 51 ѳа.) А Юдеи-тѣ, които бѣхъ съ неѣ въ
 къщи и ѣхъ утѣшавахъ, като видѣхъ че
 Марія станъ скоро и излѣзе, отидохъ по-
 дирѣ ѣ, защото думахъ : Отива на гробъ-
 52 тѣ да плаче тамо. И като дойде Марія
 тамъ дѣто бѣше Исусъ, та го видѣ, падна
 на нозѣ-тѣ му, и казуваше му : "Господи,
 ако бѣше былъ ты тука, нѣмаше да умре
 55 братъ ми. Исусъ като ѣхъ видѣ че плаче, и
 тѣзи що бѣхъ съ неѣ Юдеи че плачѣтъ,
 54 растѣжи ся духомъ, и ся смути ; И рече ,
 Дѣ го турихте ? Казуватъ му : Господи,
 55 ела и вижъ. Просьлзи ся Исусъ. (56) И
 думахъ Юдеи-тѣ : Видѣ колко го обыча-
 57 ше. А нѣкои стѣ тѣхъ рекохъ : Не мо-
 жаше ли тойзи, който отвори на слѣпый-
 тѣ очи-тѣ, да направи што и тойзи да не
 58 умре ? Исусъ прочее пакъ като тѣжѣше въ
 себе си идува на гробъ-тѣ. То бѣше пе-
 59 щера, и на неѣ лежѣше камькъ. Казува
 Исусъ : Дигнѣте камькъ-тѣ. Казува му
 Марѳа, сестра-та на умрѣмый-тѣ : Господи,
 смърди вече, защото е четвъродневенъ.
 40 Казува ѣ Исусъ : Не ти ли казахъ, че ако
 повѣрувашъ ^мще да видишь славѣ-тѣ Бо-
 41 жѣ ? Тогазъ дигнахъ камькъ-тѣ дѣто ле-
 жѣше умрѣмый-тѣ. А Исусъ дигна очи на
 горѣ, и рече : Отче, благодарѣ ти, че мя
 42 послуша. И азъ знаяхъ че вынѣгы мя слу-
 шашъ, но уза прѣдстоящій-тѣ народъ рѣ-
 кожъ *това*, за да повѣруватъ че ты си мя
 45 проводилъ. И това като рече, възгласи съ
 44 голѣмъ гласъ : Лазаре, излѣзь внѣ. И из-
 лѣзе умрѣмый-тѣ, рѣцѣ-тѣ му и нозѣ-тѣ
 му повиты въ саванъ ; и *Ф*лице-то му бѣ-

о Ст. 19.

н Ст. 21.

р Лук. 19; 44.

с Гл. 9; 6.

т Ст. 4, 25.

у Гл. 12; 5.

ф Гл. 20; 7.